

Publicerad 2011-03-22 00:18 av Avsmak

En dikt till mina barn.

Som på Räls

Rälsen är lagda så långt ögat når.

Horisonten är alltid lika oviss

Jag vill hoppa av men tror inte att det går

Vem är det som har lagt alla spår?

Maskineriet skriker och spyr ut sin rök

Jag fyller min kupé med eskapism

Vagnarna kränger och smäller runt varje krök

Nödbromsen ler åt mitt försök

Panelen har brustit och bränslet är slut

Men farthållaren vägrar att ge vika

Utanför dånar världen förbi med ett tjut

På tomgång, på väg söderut

I en själlös rutin ska du nu vaggas in

Jag önskar att jag kunde ge mer

Men på tåget är man bara handkraft i skinn

Spåret är lagt, framtiden är din...

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Avsmak med Poeter.se id #3803 innehar upphovsrätten